

Beslutningsforslag nr. B 20. Fremsat den 3. april 1998 af Tom Behnke (FP), Kim Behnke (FP), Thorkild B. Frandsgaard (FP) og Kirsten Jacobsen (FP)

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af særrettigheder for udlændinge

Folketinget opfordrer regeringen til inden den 1. november 1998 at fremsætte de fornødne lovforslag og foretage de fornødne ændringer i bekendtgørelser, cirkulærer og andre admini-

strative forskrifter, således at det sikres, at eksisterende særfordele for udenlandske statsborgere i forhold til danske statsborgere bringes til ophør.

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget har til formål at sikre, at der i fremtiden ikke i lovgivningen eller i administrative forskrifter forekommer særbeholdninger af udenlandske statsborgere i forhold til danske statsborgere.

Beslutningsforslaget er en uændret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 93, folketingsåret 1997-98, 1. samling (se Folketingstidende 1997-98, 1. samling, forhandlingerne side 3239 og Tillæg A side 3051 og 3053).

Forslagsstillerne har med dette beslutningsforslag opregnet en række eksempler på dansk lovgivning, der begunstiger udlændinge i forhold til danskere, men er sikker på, at der findes endnu flere eksempler, hvilket der vil blive mulighed for nærmere at undersøge og konstatere under udvalgsbehandlingen.

Det er i de senere år mange gange dokumenteret, at lovgivning og administrative forskrifter udformes sådan, at udenlandske statsborgere, der opholder sig her i landet, opnår særrettigheder i forhold til danske statsborgere.

Denne retstilstand er klart uholdbar og uacceptabel for den danske befolkning, og forslagsstillerne ønsker med dette beslutningsforslag at skabe tilslutning til, at der allerede i folketingsåret 1997-98 tages skridt til at ophæve sådanne begunstigelser.

Forslagsstillerne har med tilfredshed bemærket, at indenrigsminister Thorkild Simonsen til bl.a. Morgennyhederne på TV 2 tirsdag den 11. november 1997 erklærede sig som modstander af positiv særbehandling af flygtninge og indvandrere med den begrundelse, at det kunne skabe modvilje blandt danskere.

Særrettigheder til flygtninge og indvandrere er imidlertid ikke kun et fænomen, som udspringer direkte af love og administrative forskrifter. Ude i landets kommuner flourerer særbehandlingen som led i den almindelige forvaltningsvirksomhed. Det mest slående eksempel på denne forskelsbehandling var hele Danmark vidne til, da Københavns overborgmester Jens Kramer Mikkelsen i dagene efter indvandreroptøjerne på Blågårds Plads i juli 1997 tonede frem på fjernsynsskærmene og udstedte en jobgaranti til de uromagere, der i flere nætter havde hærget bydelen.

En anden form for indirekte særbehandling eksis-

terer i de almennyttige boligforeninger, hvor en stor del af fælleslokalerne anvendes til bederum for muslimske beboere. Alle lejerne er uanset nationalitet og religiøs overbevisning forpligtet til over huslejen at betale til disse fælleslokaler, selv om de anvendes til et formål, som ikke kan siges at være fælles.

Modersmålsundervisningen er også et udtryk for en særrettighed, dels i forhold til danske forældre, som rejser til udlandet og ikke modtager gratis danskundervisning til deres børn, dels i forhold til f.eks. færøske og grønlandske forældre, som ikke modtager nogen form for gratis modersmålsundervisning til deres skolesøgende børn.

Et eksempel på en fortrinsstilling til flygtninge, som fremgår direkte af lovgivningen, findes i lov om social pension § 2, stk. 2, nr. 2. Heraf fremgår det, at ved beregningen af en flygtnings pension kan bopælsperioder i hjemlandet og i andre lande som flygtning medregnes. Danske statsborgere, som i en periode opholder sig i udlandet, har imidlertid ikke mulighed for at medtage den periode ved beregningen af pensionen.

For så vidt angår adgangen til at få hjælp efter bistandslovens kapitel 10 om revalidering, har Socialministeriet i dets vejledning nr. 211 af 30. november 1994 gjort meget ud af at understrege, at der gælder de samme betingelser for flygtninge og indvandrere til at opnå revalideringsydelse, som der gælder for danskere. Imidlertid er flygtninge og indvandrere i samme pennestrøg opregnet i vejledningen som en særlig persongruppe, der skal tages specielt hensyn til, og sprogvanskeligheder og kulturelle forhold er direkte nævnt som væsentlige momenter, der indgår i vurderingen. Derfor har denne persongruppe i praksis en særstilling. Danskere skal igennem en meget grundig arbejdsprøvelse, inden de kan få ret til hjælp efter det nævnte kapitel i bistandsloven. For udlændinge er dårlige sprogkundskaber og kulturelle forskelle tilstrækkeligt.

Også det såkaldte etableringstilskud er en social ydelse, hvor forslagsstillerne i praksis er stødt på eksempler på forskelsbehandling. En dansk familie forventes at kunne trække på familie og venner med henblik på etablering, hvorimod en flygtningefamilie

uden videre får bevilget penge til alt lige fra cykler til bohaver og hårde hvidevarer. I virkeligheden burde en dansk familie, som ved brand mister hele sit indbo, og som ikke har en forsikring, kunne opnå det samme i etableringsydelse som en flygtningefamilie, men i praksis er der himmelvid forskel.

Et sidste eksempel på socialministerens område fremgår af den pressemeddelelse, som Socialministeriet udsendte den 2. juli 1997 om ministerens uddeling af 14 mio. kr. til projekter på virksomheder, som vil etablere et socialt projekt på arbejdspladsen. Det fremgår, at 18 af de støttede projekter handler om at åbne arbejdspladsen for erhvervshæmmede, handicappede, flygtninge m.m. Danskere kan med andre ord kun komme i betragtning, hvis de f.eks. er handicappede, hvorimod det at være flygtning i sig selv kvalificerer til deltagelse i de nævnte projekter.

Inden for Erhvervsministeriets område kan nævnes den såkaldte indvandrerisbryderordning, som kan give arbejdsgivere et månedligt løntilskud på 11.000 kr. til ansættelse af højtuddannede med indvandrer- eller flygtningebaggrund.

Også inden for boligministerens område eksisterer en række fordele for flygtninge og indvandrere:

Ifølge Bygge- og Boligstyrelsens bekendtgørelse nr. 749 af 13. september 1995 kan unge flygtninge m.v. under visse omstændigheder blive skrevet op til en bolig på et kollegium, selv om de ikke er uddannelsessøgende i traditionel forstand, men for eksem-

pel modtager undervisning med henblik på at bestå Danskprøve 2.

Ligeledes er der de særlige regler i boligstøttelovens kapitel 11. Efter disse regler kan der til flygtninge m.v., der søger boligstøtte inden for de første tre år, efter at de har fået meddelt opholdstilladelse, ydes lån til betaling af indskud eller garanti for lån i forbindelse med indflytning i en bolig i almentnyttet byggeri uanset opførelsetidspunktet og i privat boligbyggeri.

Det samme gælder den bestemmelse i boligstøtteloven, hvorefter kommunalbestyrelsen yder garanti for lejerens opfyldelse af kontraktmæssige forpligtelser over for udlejer til istandsættelse af boligen ved fraflytning.

Der findes ikke nogen fornuftig begrundelse for på de nævnte områder at begunstige visse grupper af udenlandske statsborgere frem for danske, og regeringen skal derfor, såfremt nærværende forslag vedtages, tage initiativ til at fjerne de her fremhævede eksempler på forskelsbehandling mellem danskere og udlændinge.

Forslagsstillerne ønsker også med beslutningsforslaget at pålægge regeringen aktivt at gennemgå ministerium for ministerium for eventuelle andre områder, hvor udlændinge er tillagt særrettigheder, og i forlængelse heraf foranledige disse rettigheder ophævet.

Skriftlig fremsættelse

Tom Behnke (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af særrettigheder for udlændinge.

(Beslutningsforslag nr. B 20).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.